

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 126/11
v Luxemburgu 24. novembra 2011

Rozsudok vo veci C-70/10
Scarlet Extended SA/Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs
SCRL (SABAM)

Právo Únie nedovoľuje vnútroštátnemu súdu vydať súdny príkaz, ktorým sa poskytovateľovi internetového pripojenia ukladá povinnosť zaviesť systém filtrovania s cieľom zabrániť protiprávnemu sťahovaniu súborov

Uvedený príkaz nerešpektuje zákaz uložiť danému poskytovateľovi všeobecnú povinnosť monitorovania ani požiadavku zabezpečiť náležitú rovnováhu medzi právom duševného vlastníctva na jednej strane a slobodou podnikania, právom na ochranu osobných údajov a slobodou prijímať a rozširovať informácie na druhej strane

Tento prípad sa týka sporu medzi spoločnosťou Scarlet Extended SA, ktorá je poskytovateľom internetového pripojenia, a spoločnosťou SABAM, belgickou správcovskou spoločnosťou, ktorá udeľuje tretím osobám povolenia na použitie hudobných diel autorov, skladateľov a vydavateľov.

Spoločnosť SABAM v roku 2004 zistila, že používatelia internetu využívajúci služby spoločnosti Scarlet bez povolenia a bez zaplatenia poplatku prostredníctvom internetu sťahovali diela uvedené v jej katalógu pomocou programov „peer-to-peer“ (transparentný, nezávislý a decentralizovaný prostriedok zdieľania obsahu s pokročilými funkciami vyhľadávania a sťahovania).

Predseda Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgicko) na návrh spoločnosti SABAM uložil spoločnosti Scarlet ako poskytovateľovi internetového pripojenia pod hrozbou pokuty povinnosť zabezpečiť ukončenie porušovania autorských práv tým, že svojim zákazníkom znemožní akúkoľvek formu odosielania alebo prijímania elektronických súborov obsahujúcich hudobné diela nachádzajúce sa v repertoári spoločnosti SABAM prostredníctvom programu „peer-to-peer“.

Spoločnosť Scarlet podala odvolanie na Cour d'appel de Bruxelles, v ktorom tvrdila, že daný súdny príkaz nie je v súlade s právom Únie, pretože jej *de facto* ukladá všeobecnú povinnosť monitorovať komunikáciu v jej sieti, čo odporuje smernici o elektronickom obchode¹ a základným právam. V tejto súvislosti sa Cour d'appel obracia na Súdny dvor s otázkou, či právo Únie umožňuje členským štátom oprávniť vnútroštátny súd na to, aby poskytovateľovi internetového pripojenia uložil povinnosť vo všeobecnom rozsahu, preventívne, výlučne na svoje náklady a bez časového obmedzenia zaviesť systém filtrovania elektronickej komunikácie s cieľom identifikovať protiprávne sťahovanie súborov.

Vo svojom rozsudku z dnešného dňa Súdny dvor najskôr pripomína, že nositelia práv duševného vlastníctva môžu navrhnúť vydanie súdneho príkazu proti sprostredkovateľom, ako sú poskytovatelia internetového pripojenia, ktorých služby využívajú tretie osoby na porušovanie ich práv. Spôsoby vydávania súdnych príkazov sú upravené vnútroštátnym právom. Tieto vnútroštátne pravidlá však musia rešpektovať obmedzenia vyplývajúce z práva Únie, akým je najmä zákaz vyplývajúci zo smernice o elektronickom obchode, podľa ktorého vnútroštátne orgány nesmú prijať opatrenia, ktoré by poskytovateľom internetového pripojenia ukladali povinnosť vykonávať všeobecné monitorovanie informácií prenášaných v ich sieti.

¹ Smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399).

V tomto ohľade Súdny dvor konštatuje, že dotknutý súdny príkaz ukladá spoločnosti Scarlet povinnosť aktívne monitorovať všetky údaje každého z jej zákazníkov, aby sa zabránilo akýmkoľvek budúcim porušeniam práv duševného vlastníctva. Z toho vyplýva, že takýto súdny príkaz ukladá povinnosť všeobecného monitorovania, ktorá je nezlučiteľná so smernicou o elektronickom obchode. Okrem toho daný súdny príkaz nerešpektuje uplatniteľné základné práva.

Ochrana práva duševného vlastníctva je nesporne stanovená v Charte základných práv Európskej únie. Z Charty ani z judikatúry Súdneho dvora však nijako nevyplýva, že toto právo by bolo nedotknuteľné, a teda že by podliehalo absolútnej ochrane.

V prejednávanej veci však súdny príkaz zaviesť sporný systém filtrovania zahŕňa, v záujme nositeľov autorského práva, monitorovanie celej elektronickej komunikácie uskutočnenej v sieti dotknutého poskytovateľa internetového pripojenia, pričom toto monitorovanie je navyše časovo neobmedzené. Takýto súdny príkaz by teda predstavoval jednoznačné porušenie slobody podnikania spoločnosti Scarlet, pretože by jej ukladal povinnosť na vlastné náklady zaviesť komplexný, finančne nákladný a časovo neobmedzený systém informačných technológií.

Okrem toho účinky tohto súdneho príkazu by sa neobmedzovali len na spoločnosť Scarlet, keďže daný systém filtrovania by mohol takisto porušovať základné práva zákazníkov tejto spoločnosti, konkrétne ich právo na ochranu osobných údajov, ako aj ich slobodu prijímať a rozširovať informácie, ktoré sú chránené Chartou základných práv Európskej únie. Je totiž na jednej strane nepochybné, že dotknutý súdny príkaz by zahŕňal systematickú analýzu celého obsahu, ako aj získavanie a identifikáciu IP adries používateľov, z ktorých pochádza protiprávny obsah posielaný do siete, pričom tieto adresy predstavujú chránené osobné údaje. Na druhej strane by daný súdny príkaz mohol ohroziť informačnú slobodu, lebo predmetný systém by mohol nedostatočne rozlišovať medzi protiprávnym a oprávneným obsahom a jeho používanie by mohlo viesť k zablokovaniu komunikácie s oprávneným obsahom.

V dôsledku toho Súdny dvor konštatuje, že vnútroštátny súd by vydaním súdneho príkazu, ktorým sa spoločnosti Scarlet ukladá povinnosť zaviesť takýto systém filtrovania, nerešpektoval požiadavku zabezpečiť náležitú rovnováhu medzi právom duševného vlastníctva na jednej strane a slobodou podnikania, právom na ochranu osobných údajov a slobodou prijímať a rozširovať informácie na druhej strane.

Preto Súdny dvor na uvedenú otázku odpovedá, že právo Únie bráni vydaniu súdneho príkazu, ktorý by poskytovateľovi internetového pripojenia ukladal povinnosť zaviesť systém filtrovania celej elektronickej komunikácie prebiehajúcej v rámci jeho služieb, ktorý by sa uplatňoval bez rozdielu na všetkých jeho zákazníkov, preventívne, na jeho výlučné náklady a bez časového obmedzenia.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106